

ת"פ (חדרה) 52130-05-22 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות חדרה נ' פחרי כבהה

ת"פ (חדרה) 52130-05-22 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות חדרה נ' פחרי כבהה ע"ש שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 52130-05-22

מדינת ישראל - שלוחת תביעות חדרה

נגד

פחרי כבהה ע"י

ב"כ עו"ד עומר מסארווה

בית משפט השלום בחדרה

[10.04.2025]

כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק

החלטה

1. מדובר בבקשת הנאשם לחישוב תקופת פסילה, שהוגשה ביום 7.4.25.

2. בגזר הדין מיום 8.10.24 הוטלה על הנאשם/המבקש, בין היתר, "פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 11 חודשים ו-29 ימים בניכוי ימי הפסילה עד תום ההליכים" וזאת בהתאם להסכמה עונשית אליה הגיעו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון (אשר כלל הסכמה על מרבית רכיבי הענישה, למעט רכיב המאסר).

3. לטענת המבקש באמצעות בא-כוחו, יש לנכות את התקופה החל מיום 24.5.22 - מועד בו שוחרר הנאשם בתנאים בהחלטת כב' השופט קפלן במסגרת תיק מ"ת 52168-05-22, כך שלמעשה מבוקש לקבוע כי תקופת הפסילה נסתיימה. זאת היות ועונש זה הושט על יסוד הסכמת הצדדים במסגרת הסדר טיעון ולא לחינם נרשם בהסכמה שהושגה כי יש לנכות את ימי הפסילה עד תום ההליכים, משום ששני הצדדים הניחו שהנאשם מצוי בפסילה כזו. לטענת הסנגור "רק עתה הוברר כי הפסילה שנקבעה לנאשם במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים הינה איסור נהיגה לפי פק' התעבורה ללא חובת הפקדת רישיון נהיגה".

4. עוד נטען כי ממילא לא היה למבקש רישיון נהיגה להפקדה, וכראיה לכך, כתב האישום בו הורשע מייחס לו חמש עבירות של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים.

5. המאשימה מתנגדת לבקשה. בתגובה נטען כי לא ברורה הנחת היסוד של הסנגור באשר ל"הנחת" המאשימה לפיה קיימת פסילה עד תום ההליכים ולכן יש לנכות את תקופת הפסילה מיום הפסילה, ולא מיום הפקדת הרישיון בניגוד להוראת חוק מפורשת בעניין - סעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה, הקובע כי בחישוב תקופת הפסילה לא תובא במניין התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון. לשיטת המאשימה, גזר דינו של בית המשפט והוראות החוק ברורים ונהירים, ואין מקום להיעתר לבקשה.

6. להשלמת התמונה יצוין כי עיון בתיק המ"ת מלמד שבהחלטת השחרור בתנאים מיום 24.5.22 אכן נקבע: "...ובנוסף נאסר עליו לנהוג עד לתום ההליכים". עם זאת, והגם שניתן לטעון כי תנאי זה מהווה למעשה פסילה עד תום ההליכים, בשום שלב הנאשם לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו ואף לא הגיש תצהיר חלף הפקדה. יוער עוד כי המבקש פנה בבקשה מקבילה לחישוב ימי פסילה גם במסגרת תיק המ"ת וכב' השופט קפלן קבע בהחלטה מיום 3.4.25 כך: "בתיק המעצר לא נקבעה פסילה לפי פקודת התעבורה אלא נאסר על הנאשם לנהוג - כחלק מתנאי שחרורו - עד לתום ההליכים, וממילא לא היה צריך להפקיד רישיון. הפסילה נקבעה בגזר הדין - והחישוב יעשה בתיק העיקרי."
7. בעקבות תגובת המאשימה, הגיש ב"כ הנאשם שתי תגובות נוספות (מבלי שקיבל רשות לכך) ובהן טען כי פסילת רישיון ואיסור נהיגה הם היינו הך במבחן התוצאה. הנאשם לא הפקיד רישיון נהיגה מאחר שלא היה לו רישיון, אך בפועל כיבד את החלטת בית המשפט ולא נהג ברכב עד תום ההליכים. כך שמדובר בשוני טכני/פורמלי בלבד. עוד הוסיף הסנגור כי ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ביקשה להשית על הנאשם עונש של פסילה בניכוי תקופת הפסילה עד תום ההליכים, כך שגם המאשימה יצאה מנקודת הנחה שהנאשם מצוי בפסילה עד תום ההליכים. לאור כל האמור, חזר המבקש ועתר כי בית המשפט יקבע שתקופת פסילת רישיון הנהיגה נסתיימה.
- דין והכרעה
8. סעיף 42 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] שכותרתו "פסילה וחישוב תקופתה" קובע:
42. (א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.
- (ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.
- (ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -
- (1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;
- (2) תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור.
9. בנוסף, תקנות 556 - 557 לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 קובעות כדלהלן:
556. (א) נפסל בעל רישיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברשיונו, ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרישיון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרישיון, תוך התקופה שקבע בית המשפט, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרישיון ובתנאים שקבע בית המשפט.
- (ב) מזכיר בית המשפט שהומצא לו רישיון נהיגה שבעליו נפסל מחזיק בו, יודיע לרשות הרישוי פרטים על הפסילה או על עונש המאסר שהוטל, ואת מספר התיק של בית המשפט.
-
- רישיון שפקע תוקפו, שהומצא לרשות או שאבד
557. (א) הודע לבעל הרישיון על פסילת רשיונו או על התלייתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי הענין, ימציא את רשיונו כאמור בחלק זה אף אם רשיונו אינו בר-תוקף אותה שעה.
- (ב) הוכח על פי תצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, למזכיר של בית המשפט שהרשיע בעל רישיון נהיגה, או לקצין משטרה או לרשות הרישוי, לפי הענין, כי רשיונו של בעל רישיון נהיגה שנפסל כאמור בחלק זה אבד ואין בידו כל עותק של הרישיון, יתחיל מירון תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה. [כל ההדגשות הוספו - נ.ה.א.]

10. במקרה עסקינין, מבחינה אנליטית ישנם למעשה שני נתיבים חלופיים: הראשון, לפיו תנאי איסור הנהיגה עד תום ההליכים שנקבע ע"י כב' השופט קפלן אינו מהווה פסילת רישיון לפי פקודת התעבורה אלא תנאי ערובה לפי סעיף 48 לחוק המעצרים שהוסיף בית המשפט (כידוע, רשימת התנאים בסעיף 48 אינה רשימה סגורה) כפי שהובהר בהחלטתו מיום 3.4.25. לפי נתיב זה, אכן לא היה צורך בהפקדת הרישיון, אך גם אין תקופת פסילה שניתן לנכות מהפסילה בפועל שהושתה. השני, אם נניח לטובת הנאשם (ובסטייה מהבהרת כב' השופט קפלן) כי יש לראות בתנאי האמור כאילו הוא הוראה בדבר פסילת רישיון עד תום ההליכים. לפי הנחה זו, היה על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו (גם אם אינו תקף, לפי הוראת תקנה 557(א)) ולחלופין היה עליו להמציא תצהיר למזכירות בית המשפט לפיו הרישיון אבד ואין בידו כל עותק שלו (לפי תקנה 557(ב)).
11. הכלל הוא שלאחר החלטה בדבר פסילת רישיון, על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו - וזאת אף אם איננו בתוקף - או תצהיר חלף הפקדה. בית המשפט אינו צד לחובה המוטלת על הנאשם והיה עליו לפעול בהתאם להוראות פקודת התעבורה והתקנות. בענייננו, בשום שלב בהליך, לרבות לאחר מתן גזר הדין בו הושתה עליו תקופת פסילה בפועל, לא הופקד רישיון נהיגה ואף לא תצהיר חלף הרישיון שפקע. בשולי הדברים יוער כי בחישוב הפסילה, מעבר למועד הפקדת הרישיון (לכשיעשה כן) יהיה צורך לקחת בחשבון את תקופת המאסר בפועל שאינה אמורה לבוא במניין לפי הוראת סעיף 42(ג)(2) לפקודת התעבורה.
12. בפסיקה נקבע כי הסמכות לדון בבקשה מעין זו, שהיא בקשה להכרה בפסילה, נתונה לרשות הרישוי, אשר נגד החלטתה ניתן להגיש עתירה לביהמ"ש לעניינים מנהליים. כפי שהובהר ברע"פ 3811/22 סטניסלב וילקובסקי נ' מדינת ישראל (09.06.2022): "הלכה פסוקה היא כי 'הכתובת בכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה של רישיון נהיגה היא רשות הרישוי. על החלטתה ניתן להשיג באמצעות הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים' (ע"פ 7323/19 אבו שריפה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.02.2020))." בע"פ 7323/19 הנ"ל נקבע כי אין יסוד להבחנה בין בקשה ל"חישוב פסילה" לבין בקשה ל"הכרה בפסילה" שעניינה בהכרה בפסילה מבחינה מהותית הדורשת בירור עובדתי וראה לענין זה עפ"ג (חי') 71791-03-23 חדר אגבאריה נ' מדינת ישראל (כבוד הנשיא שפירא מיום 11.5.23).
13. לאור כל האמור, ובהינתן שבית המשפט קם מכיסאו זה מכבר, הבקשה נדחית בהעדר סמכות עניינית. בפני המבקש פתוחה האפשרות להגיש בקשה בעניין זה לגורם המתאים, קרי רשות הרישוי. המזכירות מתבקשת להעביר ההחלטה לצדדים. ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"ה, 10 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.